

Libor Staněk: *Metafory a nové slovníky současné české poezie*

(disertační práce, FF JU, studijní program Dějiny novější české literatury, posudek školitele)

Libor Staněk je dosud pravděpodobně nejvíce publikujícím studentem programu Dějiny novější české literatury, během svého doktorského studia publikoval několik desítek textů, především recenzí, ale i přehledových studií, na nichž je znát, že jejich autor se intenzivně a soustavně věnuje současné, především mladé a nejmladší poezii. Jeho výraznější zájem o její určité typy, např. tzv. enviromentální poezie, a generační zaměření, poezie tzv. mileniálů, svědčí o jeho zaměření. Opakovaně se rovněž účastnil doktorandských konferencí studentek a studentů bohemistických oborů v Třešti, Telči a Štílci, na nichž vystoupil s referáty o současné české poezii.

Jeho disertační práce měla být vyústěním a vyvrcholením, v této fázi, tedy na konci jeho doktorského studia, jeho reflexe současné poezie. Ukázala však, že tvůrčím polem Libora Staňka je zejména literárněkritická činnost, a to spíše než literárněhistorická a odborná. Základním problémem je již volba metodologie a její pojetí. Liboru Staňkovi se nepodařilo hodnověrně vysvětlit, proč si zvolil neopragmatismus, reflektovat ho ani aplikovat v další části. To má mimo jiné za důsledek, že se jeho disertace rozpadla do dvou, spolu nekomunikujících částí. V případových studiích se ukázalo, že synteticky pojatý přístup mu nevyhovuje, že jeho silnou stránkou jsou jednotlivé, uzavřeně orientované, poměrně stručné texty, nedokáže sledovat tvorbu jednotlivých básníků (mimořádně, básnířky se v jeho práci objevují zřídka) systematicky a dlouhodobě, v celé jejich – dosavadní – šíři, a co je obzvláště znepokojivé zjištění, je nejistota, jak vlastně pojímá poezii. Zdá se, že mu především symbolizuje silový prostor, v němž jednotliví básníci bojují a chtějí re-prezentovat svoji pravdu, že je to především způsob sebe prezentace. Podobné je to při reflexích recenzí, jako kdyby i literární kritika byla bojištěm, byla rozdělena na barikády, na nichž proti sobě a spolu bojují jednotliví kritici. Působí to do značné míry jako odestetizované čtení poezie, jako odestetizování poezie celkově, kdy jde jen o boj a jakousi esenciální pravdu: básníků a literárních kritiků.

Práce Libora Staňka ukázala silná i slabá místa jeho zkoumání a pojetí poezie, splňuje po nutné obhajobě základní parametry disertační práce a není plagiátem.

Práci doporučuji k obhajobě.

V Českých Budějovicích 30. 8. 2022

prof. PaedDr. Michal Bauer, Ph.D.